

رکود عمرانی در شهرداری ارومیه، کجای کار می‌لنگد؟

را نیز افزود؛ هرچند شهردار ارومیه بر توقف‌نشدن پروژه‌ها حتی در دوران جنگ تأکید کرده است. و مشارکت بخش خصوصی جبران کند، اما این مسیر نیز به جذب‌های کند و مذاکرات طولانی

منجر شده خروج از رکود دنبال می‌کند، نخست اولویت‌بندی و تکمیل پروژه‌های نیمه‌تمام به‌جای آغاز طرح‌های جدید؛ رویکردی که شهردار بارها بر آن تأکید کرده و شامل تقاطع آذربایجان، کمربندی دوم و روگذر مخابرات است.

دوم، تلاش برای تحقق «کلاتشهر شدن» ارومیه که به گفته شهردار می‌تواند زمینه‌ساز اجرای پروژه‌های بزرگ‌تر، به‌ویژه قطار شهری، باشد؛ هرچند این مسیر نیز به تصمیم شوراهای بالادستی وابسته است.

کارشناسان معتقدند برای شتاب‌بخشی واقعی، سه اقدام کلان ضروری است: شفاف‌سازی درآمدهای واقعی بودجه و پرهیز از برآوردهای غیرقابل تحقق، تسریع در پرداخت مطالبات پیمانکاران برای بازگرداندن تجهیزات و نیروی انسانی به کارگاه‌ها، و ایجاد یک کارگروه ثابت هماهنگی میان شهرداری، برق، مخابرات، آب و گاز برای رفع موانع فیزیکی طرح‌ها. بدون این سه حلقه، وعده‌های زمانی همچنان با احتیاط مواجه خواهند بود.

مردم ارومیه اکنون منتظر دو خبر هستند، افتتاح تقاطع غیرهم سطح آذربایجان تا پایان سال و زیر بار رفتن روگذر مخابرات تا چهار ماه آینده و اگر این دو وعده محقق شود، اثر روان‌سازی ترافیک در محورهای اصلی شهر ملموس خواهد شد؛ اما اگر بر اثر همان معضلات مالی و اداری همیشگی، زمان‌بندی باز هم زمان بندی مشخص نیست، اعتماد عمومی به وعده‌های عمرانی که خود مسئولان شورای شهر هم بر لزوم شفافیت و نظارت رسانه‌ای درباره آن تأکید کرده‌اند باز هم آسیب خواهد دید.

رکود عمرانی در پروژه‌های شهرداری ارومیه، یک مشکل ساختاری است

نگاه به مجموعه پروژه‌های شهرداری ارومیه نشان می‌دهد کندی، پدیده‌ای فراگیر است و تقاطع غیرهمسطح آذربایجان پس از سال‌ها کار به مرحله پایانی رسیده، کمربندی دوم به دلیل موانع دکل‌های برق دوره‌های توقف را تجربه کرده و پروژه‌های دیگری مانند زیرگذر شورا-ورزش و گرگه ترافیکی خیابان ارتش نیز با روتنی کندتر از وعده‌های اولیه پیش رفتند. این الگو نشان می‌دهد مشکل در یک پیمانکار یا یک پروژه خاص نیست، بلکه در زنجیره تأمین مالی و اجرایی مدیریت شهری است. در بودجه ۱۴۰۵ شهرداری ارومیه، ۶۹ درصد آن سهم طرح‌های عمرانی است؛ عددی روی کاغذ چشمگیر، اما به گفته اعضای شورای شهر، بخش زیادی از درآمدهای پیش‌بینی‌شده غیرقطعی است و تحقق آن به عوامل خارج از کنترل شهرداری — مانند وصول عوارض، کمک‌های دولت و فروش تراکم — وابسته است. همین شکاف میان «بودجه مصوب» و «منابع واقعی» است که پروژه‌ها را در نقطه‌ای بین ۲۰ تا ۶۰ درصد پیشرفت نگه می‌دارد. از سوی دیگر، افزایش شدید هزینه‌های اجرایی در سال‌های اخیر باعث شده اعتبارات مصوب عملاً قدرت خرید کمتری داشته باشد؛ یعنی همان ریالی که دیروز یک دهنه پل را کامل می‌کرد، امروز نیمی از آن را هم پوشش نمی‌دهد.

نتیجه این معادله، طولانی‌شدن دوره احداث، فرسایش انگیزه پیمانکاران و صف‌آرایی پروژه‌های نیمه‌تمام برای جذب اعتبار است؛ وضعیتی که شهرداری تلاش می‌کند با پروژه‌های سرمایه‌گذاری

پل روگذر تقاطع مخابرات ارومیه، یکی از شاخص‌ترین طرح‌های ترافیکی آذربایجان غربی، با وجود پیشرفت‌های محسوس در ساخت پایه‌ها، همچنان در «عقب‌ماندگی از برنامه زمان‌بندی» قرار دارد. در همین حال، بررسی وضعیت سایر پروژه‌های عمرانی شهرداری ارومیه نشان می‌دهد رکود و کندی اجراء یک پدیده موردی نیست، بلکه ریشه در معضلات ساختاری مالی، اداری و زیرساختی مدیریت شهری دارد.

تقاطع غیرهم سطح مخابرات، محل تلاقی بلوار ارتش و خیابان آیت‌الله حسینی (ره)، سال‌ها یکی از گرگه‌های کور ترافیکی ارومیه بوده است. تراکم بالای خودرو، هم‌جواری با مراکز خدماتی و اداری و نبود تقاطع غیرهمسطح، هر روز هزینه‌ای سنگین به شهروندان تحمیل می‌کرد و احداث روگذر مخابرات قرار بود این معضل را حل کند؛ اما روند اجرای آن از ابتدا با نوسان در سرعت پیشرفت مواجه شده است. بر اساس آخرین گزارش‌های رسمی، عملیات حفاری و شمع‌گذاری این پروژه در فروردین ۱۴۰۵ آغاز شد و به گفته شهردار ارومیه، روگذر به طول نزدیک به ۴۵۰ متر با عرض ۱۸ متر در دو مسیر رفت و برگشت در مسیر بلوار ارتش و خیابان حسینی (ره) طراحی شده است.

حال آن‌که شهردار ارومیه، آیدین رحمانی رضاییه، ۱۷ مرداد ۱۴۰۵ به رسانه‌های عمومی اعلام کرده است که بخش ساخت عرشه‌ها از برنامه زمان‌بندی عقب است، اما با افزایش سرعت عملیات و تکمیل پایه‌ها، این عقب‌ماندگی جبران می‌شود و روگذر حداکثر تا چهار ماه آینده به بهره‌برداری می‌رسد؛ یعنی به‌طور واقع‌بینانه تا اواخر آذر یا دی ماه ۱۴۰۵ است. این اظهارات نشان می‌دهد پروژه هم پیشرفت داشته و هم از جدول زمانی فاصله گرفته؛ دوگانه‌ای که پرسش اصلی این گزارش را شکل می‌دهد: چرا طرح‌های عمرانی ارومیه با رکود و کندی اجرا می‌شوند؟

چرا احداث روگذر مخابرات با کندی پیش می‌رود؟

نخستین و مهم‌ترین عامل، مشکلات مالی شهرداری است و اظهارات اعضای شورای شهر و تحلیل‌های منتشرشده درباره بودجه شهرداری ارومیه نشان می‌دهد لایحه بودجه با انبوهی از درآمدهای «کاغذی» و غیرقابل تحقق تنظیم می‌شود؛ واقعیتهایی که در عمل به تأخیر در پرداخت مطالبات پیمانکاران و افت سرعت کار کارگاه‌ها می‌انجامد. پیمانکاری که وجه او با تأخیر پرداخت شود، طبیعتاً نیرو و تجهیزات خود را به کارگاه‌های پرگردش‌تر منتقل می‌کند.

عامل دوم، موانع زیرساختی و تداخل با شبکه‌های شهری است. الگوی مشابه این مشکل در پروژه کمربندی دوم ارومیه کاملاً دیده می‌شود، شهردار صراحتاً گفته اجرای این طرح ۴۴ کیلومتری به دلیل موانع و مشکلات مربوط به دکل‌های برق برای مدتی متوقف مانده بود و تنها با پیگیری و جلسات هماهنگی، فرآیند جابه‌جایی دکل‌ها آغاز شده است. در محدوده مخابرات نیز وجود تأسیسات ارتباطی، برق، آب و گاز، هر مرحله از حفاری و بتن‌ریزی را به فرآیندی کند و نیازمند هماهنگی چندجانبه تبدیل می‌کند.

عامل سوم، چالش‌های اداری و بروکراسی است؛ از فرآیند انتخاب پیمانکار و ابلاغ بودجه تا تعیین تکلیف اراضی و تصرفات در مسیر طرح‌ها، شهردار در نشست‌های داخلی خود خواستار «هماهنگی بیشتر میان بخش‌های مختلف شهرداری برای تسریع در روند اجرای طرح‌ها و رفع مشکلات موجود پروژه‌ها» شده است؛ سخنی که ضمناً ریشه‌های اداری کندی را به رسمیت می‌شناسد.

به اینها باید شرایط ملی — تورم، نوسان قیمت مصالح و فولاد و اثرات دوره تنش و جنگ تحمیلی

بانوی اردبیلی جزو ۸ زن برتر جهان شد

«نادیا سعادت» دانشجوی دکتری مهندسی مکانیزاسیون کشاورزی دانشگاه محقق اردبیلی، در رویداد جهانی Women in Ag ۲۰۲۶ در هانوفر آلمان، به‌عنوان یکی از ۸ زن برتر جهان در بخش «زنان فناور و دانشمند» برگزیده شد.

وی که از مخترعان برتر کشور و عضو سازمان‌های بین‌المللی اختراع هست، این موفقیت را حاصل تداوم در مسیر پژوهش و فعالیت‌های فناورانه در بستری از مراکز رشد و نوآوری دانست. سعادت با کسب این جایگاه، به‌عنوان اولین برگزیده از ایران در تاریخ این رویداد، عضویت افتخاری انجمن کشاورزی آلمان (DLG) و شبکه بین‌المللی زنان فعال در کشاورزی را دریافت کرد.

این دستاورد نشان‌دهنده نقش موثر اکوسیستم‌های نوآوری در تبدیل ایده‌های علمی به جایگاه‌های معتبر بین‌المللی است.

تأیید حکم قصاص قاتل استاد دانشگاه مرند در دیوان عالی کشور

شامگاه ۱۸ شهریورماه ۱۴۰۳ بود که شهرستان مرند شاهد یکی از تلخ‌ترین حوادث جنایی سال‌های اخیر خود بود. در این حادثه، بهارک قنبرزاده، از اساتید دانشگاه مرند به همراه همسرش سعید، در مقابل چشمان وحشت‌زده فرزند ۸ ساله‌شان هدف گلوله‌های فردی قرار گرفتند که سال‌ها پیش خواستگار این استاد دانشگاه بوده و پس از شنیدن پاسخ منفی و مهاجرت به خارج از کشور، با بازگشت دوباره، نقشه شوم انتقام را اجرایی کرد.

متهم که پس از ارتکاب این جنایت هولناک بلافاصله از محل متواری شده بود، با اقدامات فنی و ضربتی مأموران انتظامی استان در کمتر از ۴۸ ساعت و پیش از خروج از حوزه استحضاطی و فرار به سمت تبریز، در عملیاتی غافلگیرانه محاصره و دستگیر شد.

پس از تکمیل تحقیقات مقدماتی و برگزاری جلسات دادگاه، با توجه به ادله موجود و اقرار متهم، شعبه مربوطه حکم به دو بار قصاص نفس برای متهم و همچنین دو سال حبس به جرم نگهداری سلاح غیرمجاز صادر کرد.

با اعتراض متهم به شعبه هفتم دیوان عالی کشور ارجاع شد. قضات عالی‌رتبه پس از بررسی دقیق ابعاد پرونده و سیر مراحل دادرسی، رأی صادره را منطبق با موازین شرعی و قانونی دانسته و حکم دو بار قصاص قاتل را تأیید و قطعی کردند تا پرونده این جنایت هولناک با صدور دستور اجرای حکم به مرحله نهایی برسد.

ماینرهای قاچاق در یک واحد تجاری تبریز لو رفتند

صمد حضرتی، مدیرکل تعزیرات حکومتی آذربایجان شرقی امروز در گفتگو با فارس، اظهار کرد: در جریان عملیات مشترک پلیس امنیت اقتصادی و مأموران اداره برق، ۲۴ دستگاه ماینر در یکی از واحدهای تجاری شهر تبریز کشف و ضبط شد. در جریان بازرسی، متهم به استفاده غیرمجاز از انشعابات برق شهری برای فعالیت دستگاه‌های استخراج ارز دیجیتال و همچنین نداشتن اسناد گمرکی برای دستگاه‌های مکشوفه اعتراف کرد.

وی درباره رأی صادرشده در این پرونده نیز گفت: علاوه بر ضبط تمامی دستگاه‌های ماینر به نفع دولت، متهم به پرداخت یک میلیارد و ۵۵۸ میلیون و ۵۵۶ هزار و ۵۷۷ ریال جریمه نقدی محکوم شده است.